ادامه از صفحه اول

ایفای نقش برای «مسئولیت اجتماعی»

سازمان‌ها به عنوان لایه‌های میانی و حلقه‌های واسط بین فرد و جامعه تلقی می‌شوند؛ به‌طوری‌که سازمان‌ها را یکی از اجزای مهم و بنیادین پیکره اجتماعی بشر امروزی می‌دانند. بدیهی است سازمان‌ها متناسب با خواست و نیاز بشری در تکامل این پیکره اجتماعی در رسیدن به یک پیکره متعادل و متناسب جهانی نقش‌ها و وظایفی چندسویه خواهند داشت. آنها ضمن آنکه به سود و رشد و حفظ و بقای خود می‌اندیشند، باید بتوانند فراتر از نگاه خودمدارانه به سلامت و منافع جوامع محلی و محیط زیست و علیت و اصلیت خویش که برگرفته از نقش و جایگاه اجتماعی آنهاست، توجه کنند و به پیامدها و آثار اقدام خویش بر جامعه نیز بپردازند. درعین‌حال که از زیرساخت‌ها و سرمایه‌های زیستی، اجتماعی و علمی جهان و شبکه‌های پویای امروز تغذیه می‌کنند؛ حس تعهد، مسئولیت‌پذیری و پاسخ‌گویی به نیازها و خواسته‌های جامعه را در قالب مدیریت و برنامه‌ریزی جامع و استراتژیک فرهنگی داشته باشند؛ چراکه بی‌توجهی و مسئولیت‌گریزی بنگاه‌ها موجب خسارت و زیان به مردم و محیط زیست و حرکت لجام‌گسیخته جهان و فرهنگ بشری به سوی انحطاط و انهدام خواهد شد و سازمان‌ها را با چالش‌هایی مواجه و بقای سازمانی را متزلزل خواهد کرد.

امروزه سازمان‌ها و شرکت‌ها در حوزه‌های محلی و منطقه‌ای و ملی و فراملی بر مردم و محیط زیست و توسعه در همه ابعاد اثرگذارند.

به این دلیل تشریح مسئولیت اجتماعی سازمان (CSR) و ضرورت ایجاد آن به لحاظ اهمیت و مزایای ناشی از آن نوعی کمک به حفظ و پایداری سازمان‌ها تلقی شده و سعی شده است تا با توجه به اجتناب‌ناپذیری و نقش پررنگ مسئولیت‌پذیری اجتماعی الزام و راهنمایی برای مقابله با چالش‌ها و مشکلات سازمان‌ها و تأثیر آن در جامعه باشد که همانا هدف غایی برای رسیدن به توسعه پایدار نیز محسوب می‌شود. جامعه محلی و شرکت و سازمان رابطه‌ای دوسویه با هم دارند، یعنی هرچه شرکت به منافع مرم و محیط زیست بیشتر توجه کند، سود و منفعت بیشتری می‌برد. هر زمان که بنگاه‌های اقتصادی برای کمک و حمایت از جامعه نقش‌آفرینی کرده‌اند، جامعه نیز شرایط لازم برای کسب بازده از سوی شرکت و توسعه بیشتر بنگاه اقتصادی را فراهم کرده است.

اجتماع انتظار دارد تا بنگاه‌های اقتصادی، اخلاق، فقرزدایی، اشتغال‌زایی، حفظ محیط زیست، سلامت جامعه، صرفه‌جویی در مصرف انرژی و منابع طبیعی را در فعالیت‌های خود لحاظ کنند و مردم هم ترجیح می‌دهند تا از شرکت‌هایی که نسبت به مسئولیت اجتماعی در قبال جامعه احساس وظیفه می‌کنند، محصولات آنها را خریداری کنند یا خدماتشان را دریافت کنند؛ به‌این‌دلیل که از آنان تصویری مثبت در ذهن دارند.

اما آنچه دراین‌میان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، نقشی است که سازمان‌ها در حوزه حمایت و صیانت از نهاد مقدس خانواده برعهده دارند.

با توجه به ماده ۹ از سیاست‌های کلی نظام اداری ابلاغی مقام معظم رهبری و با تأکید بر استحکام خانواده و ایجاد تعادل بین کار و زندگی افراد در نظام اداری، مسئولیت‌پذیری سازمان‌ها نسبت به خانواده (CFR) به عنوان یک بعد درونی و ضروری و در نتیجه هسته‌ای از مسئولیت‌پذیری اجتماعی سازمان‌ها (CSR) محسوب می‌شود و جزء جدایی‌ناپذیر مسئولیت‌های سازمان در قبال جامعه است که منجر به ارتقای سلامت اجتماعی برای تحکیم بنیان خانواده می‌شود. امروزه تلاش برای ایجاد تعادل بین خانه و محیط کار حتی برای تصمیم سازمان در جایگاه‌های حساس کشوری نیز یک چالش محسوب می‌شود و به‌این‌دلیل برای بهبود و استفاده مؤثر و کارآمد از منابع نیروی انسانی همیشه سازمان‌ها به‌دنبال راهکارهای علمی و اجرائی در این زمینه بوده است. نحوه اطلاع‌رسانی و حضور سازمان‌ها در جامعه نیز باید خانواده‌محور باشد تا بتوان سهم اندکی برای سازمان‌ها در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی برای ارتقای کیفیت زندگی جامعه تعیین کرد.

اجرای مدل CFR در سازمان‌ها دارای سه بعد عملیاتی است که به شرح زیر است:

۱. تعیین سیاست‌های رسمی درون‌سازمانی که منجر به یکپارچگی کار، خانواده و زندگی شخصی کارکنان می‌شود.

۲. حمایت و نظارت بر تسهیل ارتباط بین زندگی شخصی، زندگی خانوادگی و زندگی حرفه‌ای برای ارتقای انگیزه کارکنان سازمان.

۳. فرهنگ‌پذیری و مسئولیت‌پذیری سازمان‌ها نسبت به خانواده با توجه به احترام به ظرفیت کاری کارکنان در سازمان.

خانواده ایرانی در سخت‌ترین روزگار خود از لحاظ حفظ و صیانت و استمرار قرار دارد. رشد میزان طلاق و اعتیاد و... و کاهش ازدواج و باروری سخت‌ترین چالش‌های فراروی خانواده‌های ماست. دفتر اجتماعی و فرهنگی استانداری تهران از سال ۹۲ تلاش کرده است نقش مهم مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و سازمان‌ها را به شرکای اجتماعی خود یادآوری کند. اکنون با توجه به تفاهم سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان با این موضوع به نظر می‌رسد همه شرکت‌ها و سازمان‌های استان تهران موظف به داشتن منشور CSR و CFR هستند تا بتوانند در استان تهران کار کنند.

بالتیک و اسکاندیناوی، مقصد سفر یک هفته‌ای ظریف

شرق: بعد از موفقیت ایران در به‌سرانجام‌رساندن پرونده هسته‌ای، اکنون فصل رفت‌وآمدهای دیپلماتیک - عموما با محوریت اقتصاد- آغاز شده است. هیأت‌های سیاسی و اقتصادی عریض‌وطویلی از اروپا و دیگر نقاط جهان راهی ایرانی شدند تا در فضای پساتحریمی به تعاملات خود با ایران شکل و نظم دهند. ازآنجاکه هر رفتی، یک آمدی دارد و برعکس، دیپلمات‌ها و فعالان اقتصادی کشورمان نیز در چارچوب هیأت‌هایی مشابه همین رویکرد را در پیش گرفته و سفرهایی را در دستور کار قرار داده‌اند. سفر محمدجواد ظریف، وزیر امورخارجه کشورمان، به چهار کشور اروپایی لهستان، فنلاند، سوئد و لتونی که از امروز (یکشنبه) آغاز می‌شود، یکی از همین سفرها است. به گفته حسین جابری‌انصاری، ظریف در این سفر که از ۹ الی ۱۵ خرداد انجام می‌شود با مقامات این چهار کشور درباره مناسبات دوجانبه و تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی گفت‌وگو خواهد کرد. با توجه به اینکه ظریف دیروز در تهران میزبان لینکه ویچیوس وزیرخارجه لیتوانی نیز بود باید کشورهای حوزه بالتیک را یکی از اهداف سفر اروپایی او به حساب آورد. فنلاند و سوئد نیز کشورهای مهم حوزه اسکاندیناوی هستند.

لیتوانی آماده گسترش همکاری‌ها

ظریف در جلسه دیروز با اشاره به اینکه روابط ایران و لیتوانی روند روبه‌جلو دارد، ابراز امیدواری کرد که از طریق رایزنی‌های جاری بتوانند زمینه‌های همکاری‌ها در بخش‌های سیاسی و پارلمانی را بیش‌ازپیش گسترش دهند. او همچنین با تشریح ظرفیت‌های اقتصادی و تجاری گفت: «مؤسسات جمهوری اسلامی ایران آمادگی دارند درزمینه‌های فناوری، انرژی ال‌ان‌اجی (LNG) نفت، کشاورزی، آموزش عالی، خدمات فنی ومهندسی با شرکت‌های دولتی و خصوصی و صاحبان صنایع و تجار لیتوانی در چارچوب منافع مشترک و متقابل، گام‌های بلندی را برای گسترش همکاری‌های اقتصادی دو کشور بردارند».او با اشاره به گام‌هایی که ۱+۵ در آخرین اجلاس وزرای خارجه آمریکا و انگلیس با مسئولان بانکی اروپایی در لندن برداشته‌اند، درباره زمینه معاملات بانکی با ایران گفت: «گام‌های جدید، آثاری برای تحرک‌بخشیدن به تعاملات مالی بانک‌های اروپایی به همراه داشته است ولی ما انتظار داریم که به‌طور عینی و ملموس، گام‌های لازم را طرف‌های اروپایی برای تسهیل مراودات بانکی برداشته که پیامدهای آن را در اقتصاد کشورمان شاهد باشیم». لینکه ویچیوس، وزیر امور خارجه لیتوانی، نیز با ارزیابی مثبت از روابط ویلنیوس با تهران نسبت به گسترش روابط اقتصادی و تجاری با ایران ابراز علاقه کرد و گفت: «شرکت‌های مختلف لیتوانی در شرایط جاری در پرتو توافق برجام درزمینه‌های تکنولوژیک و انرژی و کشاورزی، آمادگی دارند همکاری‌های خود را با شرکت‌های ذی‌ربط جمهوری اسلامی ایران تعمیق کنند».

کشورهای حوزه بالتیک

همان‌طور که وزیر خارجه لیتوانی در میان حرف‌های خود گفته است، حوزه کشاورزی یکی از مهم‌ترین زمینه‌های همکاری بین ایران و کشورهای حوزه دریای بالتیک است. چند ماه قبل نیز هومن فتحی، مدیرکل دفتر امور بین‌الملل و سازمان‌های تخصصی وزارت جهاد کشاورزی در حاشیه نشست با سفیر لتونی که یک از مقاصد سفر ظریف است، گفته بود که دولت یازدهم توسعه بسترهای همکاری مشترک کشاورزی با کشورهای این حوزه را در دستور کار دارد.این رویکرد در دولت یازدهم به این دلیل است که بهره‌برداری

دیدار ظریف و وزیرخارجه لیتوانی

خوب از فناوری در بخش کشاورزی یکی از مشخصات کشورهای حوزه بالتیک است. به‌علاوه اینکه آنها می‌توانند بازارهای بسیار خوبی برای بخشی از محصولات کشورمان باشند. آن‌طور که معاون وزیر جهاد کشاورزی پیش از این اعلام کرده بود سفر ظریف به فنلاند نیز در این راستا مؤثر خواهد بود چراکه قبلا تبادل هیأت‌هایی صورت گرفته است. به گفته او همکاری با لهستان در حوزه مسائل فناوری و تبادل هیأت‌های تخصصی ذی‌ربط نیز انجام شده است.تلاش برای توسعه روابط در بخش‌های مختلف اقتصاد با این کشورها در حالی است که بررسی ظرفیت‌های تجاری کالایی دوجانبه بین ایران و ۲۵ کشور عضو اتحادیه اروپا نشان می‌دهد کشورهای اسلوونی، لیتوانی، لتونی، اسلواکی، استونی و مالت کمترین توانمندی صادراتی و کمترین ارزش وارداتی ایرانی را دارند. محسن جلال‌پور، رئیس اتاق بازرگانی ایران، نیز در فروردین‌ماه سال جاری با وزیر خارجه استونی دیدار و بر گسترش همکاری‌ها تأکید کرده بود. او با این اعتقاد که در سال‌های گذشته از برقراری روابط تجاری، تبادل هیأت‌های تجاری و شناخت متقابل تجار کشورهای حوزه بالتیک مغفول بوده‌ایم، سفر ظریف و هیأت اقتصادی به فنلاند را که امروز زمان آن فرا رسیده است، فرصتی دانسته بود که در دوران پساتحریم علاوه بر زمینه‌های نفت، مواد نفتی و پتروشیمی، محصولات چوبی، مواد غذایی، شیلات، گردشگری و نساجی می‌توانیم درزمینه سرمایه‌گذاری کارآفرین، همکاری‌های مشترک خوبی داشته باشیم. روشن است که این سفرها کاملا به اقتصاد مربوط نیست و در حوزه همکاری‌های سیاسی در سطوح منطقه و بین‌الملل نیز اثرگذار خواهد بود. ازهمین‌رو نمی‌توان نادیده گرفت که لتونی، استونی و لیتوانی به دلیل پیشینه تاریخی خود رویکردی ضدروسیه دارند. لهستان نیز به دلیل ماجرای سپر موشکی رویکرد مشابهی نسبت به روسیه دارد؛ چنانکه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، روز شنبه میزبانی از سپر موشکی آمریکا را اقدامی مغایر با امنیت دولت مسکو قلمداد کرد و به رومانی و لهستان هشدار داد که با پذیرش این میزبانی خود را در تیررس راکت‌های روسیه قرار می‌دهند.

رفت‌وآمدها به سوئد و فنلاند

بنا بر اعلام سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان، سوئد و فنلاند نیز از دیگر مقاصد سفر ظریف هستند. فنلاند در حالی دومین مقصد سفر ظریف و هیأت بزرگ تجاری ایران است که پیش از این نیز یک هیأت ۲۰۰نفره از فعالان اقتصادی ایران به منظور سرمایه‌گذاری از این کشور بازدید کرده بود. هیأت اقتصادی صدنفره فنلاند نیز به همراه وزیر راه و ترابری، وزیر کشاورزی و محیط زیست و هیأتی از پارلمان این کشور سال گذشته به ایران آمده بودند. حسن قشقاوی، معاون کنسولی وزارت خارجه، نیز اردیبهشت امسال به هلسینگی رفت و در راستای ایجاد تسهیلات برای رفت‌وآمد تجار و گردشگران بین دو کشور، مبارزه با تروریسم، قاچاق انسان، قاچاق مواد مخدر و جرائم سازمان‌یافته با مقامات فنلاندی گفت‌وگوهایی انجام داد.

ظریف نیز در این سفر با تیمو سوئینی وزیر امور خارجه فنلاند دیدار و در مورد روابط دوجانبه، مسائل منطقه‌ای خاورمیانه و خلیج‌فارس، روابط ایران و اتحادیه اروپا و دیگر موضوع‌های بین‌المللی تبادل نظر خواهد کرد. او همچنین قرار است با «سائولی نینیستو» رئیس‌جمهور و رئیس مجلس این کشور نیز ملاقات کند.گفتنی است وزیر خارجه کشورمان در ادامه سفر خود، به استکهلم می‌رود. نگاهی به رفت‌وآمدهای دو سال گذشته نشان می‌دهد که روابط گرم و روبه‌بهبودی با سوئد داشته‌ایم. «کارل بیلت» وزیر امور خارجه سوئد اواخر سال ۹۲ در حالی به ایران آمد که در ۱۳ سال قبل از آن، هیچ وزیرخارجه‌ای از این کشور به ایران نیامده بود. وی در آن سفر با مقامات ارشد جمهوری اسلامی ایران دیدار کرد و پیرامون مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی به بحث و تبادل‌نظر پرداخت.او در مصاحبه‌ای پس از بازگشت از تهران، هدف خود را از سفر به ایران این‌گونه عنوان کرد: «ما در سفر به تهران چند هدف را در نظر گرفته بودیم. نخست آن که دولت جدید ایران نشانه‌هایی از گشایش فضا در داخل اما به صورت محتاطانه نشان داده است. این نکته مهمی است چراکه می‌تواند تحولات را در مسیر صحیحی قرار دهد. نکته دوم آنکه ما خواستار تقویت و ادامه روند پیشرفت در مذاکرات بر سر برنامه فناوری هسته‌ای ایران هستیم. نکته سوم آنکه بیش از صد هزار نفر که دارای تبار ایرانی هستند در سوئد زندگی می‌کنند. این به آن معناست که روابطی قوی میان دو کشور وجود دارد و از این رو امنیت روابط دوجانبه از اهمیت زیادی برخوردار است. من به صورت بی‌پرده و باز درباره موضوعات مختلفی با مقام‌های سیاسی ایران مذاکره کردم از جمله مسائل منطقه‌ای ایران و مسائل مرتبط با روابط دوجانبه آن کشور با سوئد».هیأت اقتصادی این کشور نیز به‌تازگی از ایران برگشته‌اند و اکنون سفر ظریف و هیأت اقتصادی همراهش درحالی‌که موانع تعاملات بانکی با ایران نیز برداشته شده است، می‌تواند در توسعه همکاری‌های سیاسی و اقتصادی نقش مهمی ایفا کند.

گفتنی است که این سفر حائزاهمیت خصوصا از منظر توسعه روابط اقتصادی از لهستان آغاز می‌شود. ظریف در حالی به لهستان می‌رود که عبدالرضا رحمانی‌فضلی، وزیر کشور دولت یازدهم، به‌تازگی از این کشور بازگشته است. او هفته گذشته در دیدار با همتای لهستانی خود یک موافقت‌نامه همکاری ۹ماده‌ای مبنی بر همکاری در زمینه مبارزه مؤثر با جرائم سازمان‌یافته میان دو کشور امضا کرد.

ظریف سفر اروپایی خود را با لتونی که یکی از اعضای اتحادیه اروپا و ناتو است و از ابتدای سال ۲۰۱۴ نیز به حوزه یورو پیوسته است، پایان می‌دهد. «ادگار رینکویچ» وزیر امور خارجه این کشور بهار ۹۳ در رأس یک هیأت بلندپایه سیاسی و اقتصادی برای اولین‌بار بعد از استقلالش به ایران آمده و با ظریف، حسن روحانی رئیس‌جمهوری و علی لاریجانی رئیس مجلس نهم دیدار و پیرامون مناسبات دوجانبه و تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی گفت‌وگو کرده بود.

کوتاه دیپلماسی

روحانی در دیدار وزیر خارجه لیتوانی:

عوامل پشت پرده داعش شناسایی شوند

● **پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری:** حجت‌الاسلام حسن روحانی روز گذشته در دیدار با «لناس لینکه ویچیوس» وزیر خارجه لیتوانی بر گسترش همکاری‌های اقتصادی تأکید کرد و گفت: «شرایط و فرصت مناسبی در دوره پسابرجام، برای توسعه و تقویت همه‌جانبه همکاری اتحادیه اروپا از جمله لیتوانی با تهران ایجاد شده و دو طرف باید از این فرصت استفاده کنند».او افزود: «ایران و لیتوانی برای توسعه و تعمیق همکاری‌های مشترک، از امکانات گسترده‌ای برخوردارند که باید با بهره‌گیری مناسب از این امکانات، فصل نوینی را در روابط خود بگشایند».روحانی با اشاره به زمینه‌های همکاری دو کشور در عرصه فناوری‌های نوین، دانشگاهی و مراکز تحقیقاتی و همچنین توریسم، ادامه داد: «تهران-ویلنیوس با توجه به امکاناتی که در اختیار دارند، باید روابط خود را تنوع بخشند و توسعه دهند و در حوزه اقتصادی باید فراتر از یک رابطه تجاری، به سمت روابط اقتصادی گسترده، گام بردارند».وی به ضرورت همکاری دو کشور در مبارزه با تروریسم، افراط‌گرایی و قاچاق مواد مخدر اشاره و اظهار کرد: «اراده و همکاری همه کشورها در مبارزه با تروریسم ضروری است و برخی کشورها باید درک کنند که حمایت و استفاده از تروریست‌ها برای پیشبرد اهداف سیاسی و منطقه‌ای، انتخاب مناسبی نیست و نتیجه نخواهد داد».روحانی تصریح کرد: «بنابراین در گام نخست در روند مبارزه با تروریسم و به‌ویژه داعش، باید با شناسایی عوامل پشت پرده، در برابر کشورهای حامی تروریسم و داعش ایستاد تا نتوانند سلاح‌های مدرن و کمک‌های مالی در اختیار این گروه تروریستی قرار دهند و نفت و آثار باستانی غارت‌شده سوریه را در اختیار بگیرند».وزیر خارجه لیتوانی نیز در این دیدار با اشاره به حضور نمایندگان شرکت‌های بزرگ تجاری کشورش در قالب هیأت همراه، گفت: «لیتوانی در زمینه نانو و بیوتکنولوژی از توانمندی‌های خوبی برخوردار است که می‌تواند تجربیات خود را در این عرصه‌ها با ایران به اشتراک بگذارد».وی افزود: «در این سفر، توافق‌نامه همکاری اقتصادی و یک تفاهم‌نامه همکاری نیز میان وزارتخانه‌های خارجه دو کشور امضا می‌شود که این اسناد، زمینه را برای روابط ساختاری، روبه‌رشد و منظم دو کشور هموارتر می‌کند».

میرمحمود موسوی در گفت‌وگو با «شرق» بررسی کرد

پیام‌های روشن سفر نخست‌وزیر هند به ایران

شرق: هند و ایران دو کشور مهم منطقه هستند که در سالیان گذشته همواره روابط خوبی را بین خود تجربه کرده‌اند. نخست‌وزیر هند پس از حدود ۱۵ سال به‌تازگی به ایران آمده بود. همین سفر بهانه‌ای شد تا با میرمحمود موسوی، سفیر اسبق ایران در این کشور، به گفت‌وگو بنشینیم. البته در پایان، بحثی هم درباره حواشی اخیر در رابطه با موسوی به میان آمد:

اخیرا نخست‌وزیر هند به ایران سفر کرد. اهمیت این سفر را در چه می‌بینید؟

رابطه ایران و هند رابطه‌ای تاریخی است. این دو کشور، دو تمدن قدیمی و مهم در منطقه بودند و در قرون گذشته به دلیل اشتراکات فرهنگی همواره ارتباط ویژه و خوبی داشته‌اند. روابط دو کشور در سال‌های اخیر هم مثبت بوده اما در مواقعی تحت‌تأثیر اتفاقات منطقه‌ای یا تحریم قرار گرفته است. افراط و تندروی در سال‌های اخیر، شرایط منطقه‌ای را دچار دگرگونی فراوانی کرده است. سی‌وچند سال است که اوضاع افغانستان تمام منطقه را دچار مشکلات امنیتی، سیاسی و فرهنگی کرده و در سال‌های اخیر، پاکستان هم در این زمینه مشکلاتی ایجاد کرده است. در این زمینه رایزنی‌های دو کشور ایران و هند بسیار حائزاهمیت است. سفر نخست‌وزیر هند به ایران که پس از حدود ۱۵ سال انجام شد، اهمیت فراوانی داشت. این سفر همه مسائل فی‌مابین را حل‌وفصل نمی‌کند اما روند اتفاقات را روشن‌تر خواهد کرد. در واقع سفر نخست‌وزیر هند به ایران، پیام‌های روشنی برای مسئولان ایرانی به همراه دارد که به این رابطه و مزایای آن بیشتر توجه کنند. اکنون و با توجه به برجام می‌توان امیدوار بود که همکاری‌های اقتصادی دو طرف گسترش پیدا کند.

در همین سفر، توافق‌نامه‌هایی از جمله درباره منطقه چابهار هم به امضا رسید.

بله. توافق تازه‌ای که بین ایران و هند در رابطه با منطقه آزاد چابهار شکل گرفته، اتفاق مبارک و مهمی است. کشور افغانستان از آنجایی که محصور به خشکی است، می‌تواند با استفاده از موقعیت به‌وجودآمده پس از توافق اخیر ایران و هند، از طریق چابهار به آب‌های آزاد راه پیدا کند و حتی در همین منطقه پروژه‌هایی داشته و آن را انجام دهد. این اتفاق برای همکاری‌های سه‌جانبه هم مثبت است. سطح این همکاری‌ها می‌تواند فراتر از چابهار هم برود. دو کشور ایران و هند از سال ۱۳۸۰ مذاکرات اولیه را برای گسترش مناسبت‌ها و همکاری‌های فی‌مابین انجام داده‌اند و به نتایج مثبتی نیز رسیده‌اند اما تحریم‌ها باعث شد در روند همکاری‌ها خلل ایجاد شود و هر دو کشور خسارات بسیاری را متحمل شدند.

می‌توان گفت که ایران و هند می‌توانند مهم‌ترین شرکای منطقه‌ای لقب بگیرند؟

هند مصرف‌کننده انرژی است و در این زمینه هر روز شتاب بیشتری می‌گیرد. کشور هند در افق سال‌های پیش‌رو می‌خواهد رقیبی اقتصادی و تجاری برای چین باشد و با توجه به ظرفیت‌ها و نیروی انسانی که در اختیار دارد، این چشم‌انداز چندان دور از ذهن نیست. از سوی دیگر ایران هم تولیدکننده انرژی و خواهان رشد اقتصادی و توسعه در زمینه‌های تجاری و اقتصادی است. بنا بر همه این دلایل، رابطه بین ایران و هند برای هر دو کشور حائزاهمیت است و با توجه به تحرکات اخیر در حوزه دیپلماسی، می‌توان به توفیق روزافزون همکاری‌های فیمابین امیدوار بود. با توجه به اینکه مشکلات مربوط به تحریم هم پس از برجام حل شده، مانعی برای موفقیت در این زمینه وجود ندارد.

می‌خواهم از فرصت استفاده کنم و سؤالی حاشیه‌ای بپرسم. چند هفته پیش موضوع حمله به شما در رسانه‌ها مطرح شد. عده‌ای آن را سوءقصدی به اهداف سیاسی و امنیتی خواندند و برخی دیگر موضوع را صرفا یک دزدی ساده دانستند. اصل ماجرا چه بود؟

متأسفانه طرح برخی مطالب در رسانه‌ها و فضای مجازی مبنی بر اینکه آن حادثه امنیتی و سیاسی بوده، موجب شد عده‌ای به‌اشتباه تصور کنند بنده چنین ادعایی را مطرح کرده‌ام. این در حالی است که من از روز حادثه - جز مصاحبه با «شرق»- تاکنون با هیچ رسانه‌ای گفت‌وگو نکرده و چنین ادعایی نداشته‌ام. در اولین ساعات پس از آن حادثه، نیروی انتظامی در محل حاضر شد، موضوع را پیگیری کرد و حتی بنده را به بیمارستان رساندند. من هم از تلاش نیروی انتظامی تشکر کردم. در مجموع می‌توانم بگویم آن موضوع، یک سوءتفاهم بود.

نکته

در اولین ساعات پس از آن حادثه نیروی انتظامی در محل حاضر شد، موضوع را پیگیری کرد و حتی بنده را به بیمارستان رساندند. در مجموع می‌توانم بگویم آن موضوع، یک سوءتفاهم بود